

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ – ÚTINAPLÓ

PÁLYÁZAT KÓDJA: HAT-KP-1-2023/1-000229

PÁLYÁZAT MEGNEVEZÉSE:

SZENTMÁRTONTÓL SZENTMÁRTONIG –
10 ÉVES A BARÁTSÁGUNK
A TIVAI NAGY IMRE SZAKKÖZÉPISKOLÁVAL

MEGVALÓSÍTÁS IDŐPONTJA: 2024. MÁJUS 15. – 2024. MÁJUS 20.

INTÉZMÉNY NEVE:

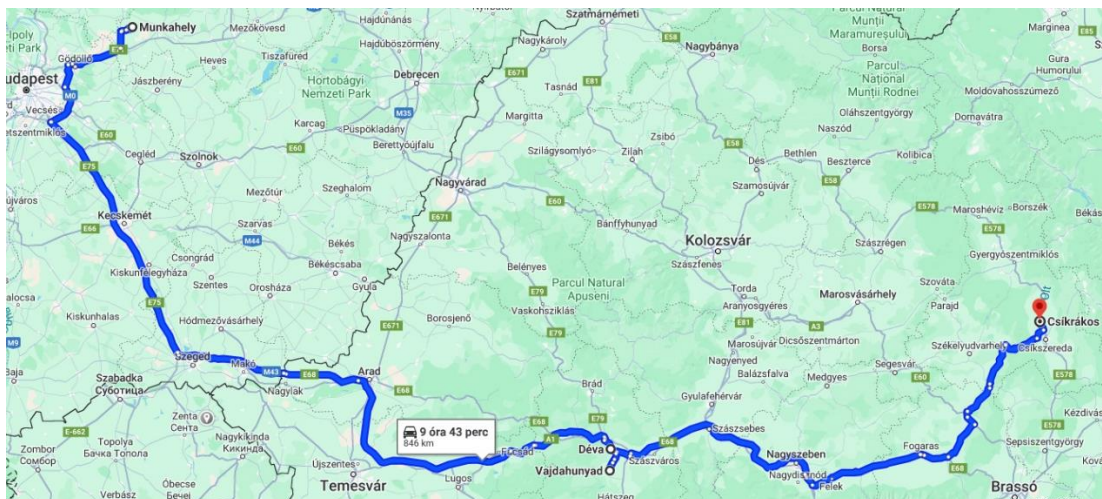
RÓZSASZENTMÁRTONI MÓRA FERENC ÁLTALÁNOS ISKOLA

RÉSZTVEVŐ DIÁKOK SZÁMA: 19 FŐ

A TÁMOGATÁS ÖSSZEGE: 3 952 000 Ft

A MEGVALÓSULT PROGRAM LEÍRÁSA

1. nap Rózsaszentmárton – Nagylak – Arad – Déva – Vajdahunyad – Nagyszeben – Csíkrákos

2024. május 15-én nagy izgalommal gyülekezett osztályunk: hajnali 4 kor indultunk a Határtalanul program keretén belül Erdélybe.

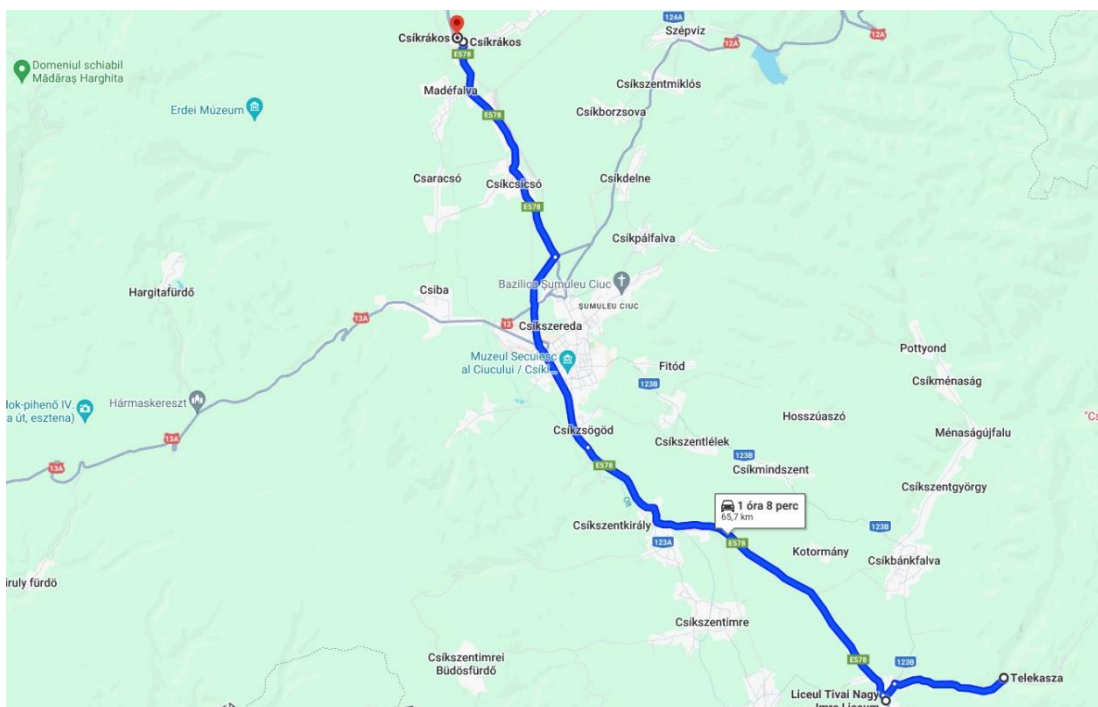
Az első napon hosszú út várt ránk kb. 800 km utaztunk. Nagylaknál léptük át a határt 8 óra körül. Útközben csodás táj vett körül, hiszen a déli Kárpátok hófödte hegyei mellett haladtunk el. Déva vára mellett felidézttük Kőmíves Kelemenné balladáját, s elgondolkodtunk, milyen nehéz lehetett felépíteni a magas hegyen lévő várat. Majd Vajdahunyad szépen felújított vára nyugozott le bennünket. Megnéztük a középkor kínzó eszközeit, a lovagtermet, kápolnát, és a lakótermeket. Az udvaron egy magyar ifjú párral készítettünk közös képet, majd a kapunál vásárolni is lehetett. Ezután egy hosszú út várt ránk, amíg a szállásra értünk, Csíkrákosra, a Famíves Vendégházba. Nagyon tetszett az épület, a hangulatosan kivilágított udvar. Várt ránk a finom vacsora, ami csorbaleves és rántott hús pityókával volt. A vacsora előtt vendéglátóink tiszteletére elénekeltük a Székely himnuszt. Később elfoglaltuk a szobáinkat, majd álomba merültünk a hosszú út után.

2. nap Csíkrákos – Csíkszentmárton – Telekasza – Csíkrákos

Reggel 7 órakor keltünk, de még mindenki nagyon álmos volt. Fél 8-kor reggeliztünk (nagyon finom volt). Utána elindultunk Csíkszentmártonba, hiszen a mai nap programja nagyon izgalmasnak érkezett: testvériskolánk hasonló korú diákjaival végre személyesen is találkoztunk, hiszen a facebookon már felvettük velük a kapcsolatot. 9 órára értünk oda, már egy kis delegáció várta csapatunkat.

Az iskola könyvtárában előadást tartott nekünk Pál Zoltán igazgató bácsi az iskola és a könyvtár történetéről, valamint a névadó, Tivai Nagy Imre munkásságáról.. Utána megkoszorúztuk az ottani diákokkal együtt az emléktábláját. Ezt követően focimeccset játszottunk a csíkszentmártoni 7. osztályosokkal (az eredmény 2-1 lett az erdélyiek javára).

Ebéd előtt ellátogattunk a Potyó család gazdaságára, ahol teheneket, birkákat és disznókat figyelhettünk meg. A házigazda felesége mesélt nekünk az állatok gondozásáról, a tehenészet működéséről.

Ezután buszra szálltunk, s az Úz völgye felé vezető úton egy csodálatos hegyoldal mellett parkolt le a buszunk. Az erdélyi szülők bográcsban pityókás tokányt készítettek nekünk. Jó hangulatban közösen fogyasztottuk el a finom ebédet, amelyhez mi üdítőkkel és süteményekkel járultunk hozzá.

Ebéd után tovább beszélgettünk és röplabdáztunk. Néhányan legurultunk a domboldalra, ahol az egyik osztálytársunk nem vette észre, hogy a gurulás közben egy tehénlepeny felé tart. Az incidens után felgyalogoltunk a vízvázasztó hegynek a tetejére, nagyon szép volt a kilátás.

Miután elbúcsúztunk a diákoktól, elindultunk a szállás felé, de közben megálltunk Csíksomortányban, a Kárpátok őre szobrot mutatta be nekünk igazgató bácsi. Nem hagyhattuk ki a csíksomlyói kegytemplomot sem, ahol tiszteletünket tettük Szűz Mária szobránál. A kolostor udvarában Pál Zoltán bácsi a templom múltjáról mesélt nekünk. Vacsora után a lánya, Pál Dorka mutatkozott be. Fiatal kora ellenére már három verseskötete jelent meg. Felolvasta nekünk az egyik kedves költeményét is, nagyon tetszett nekünk is.

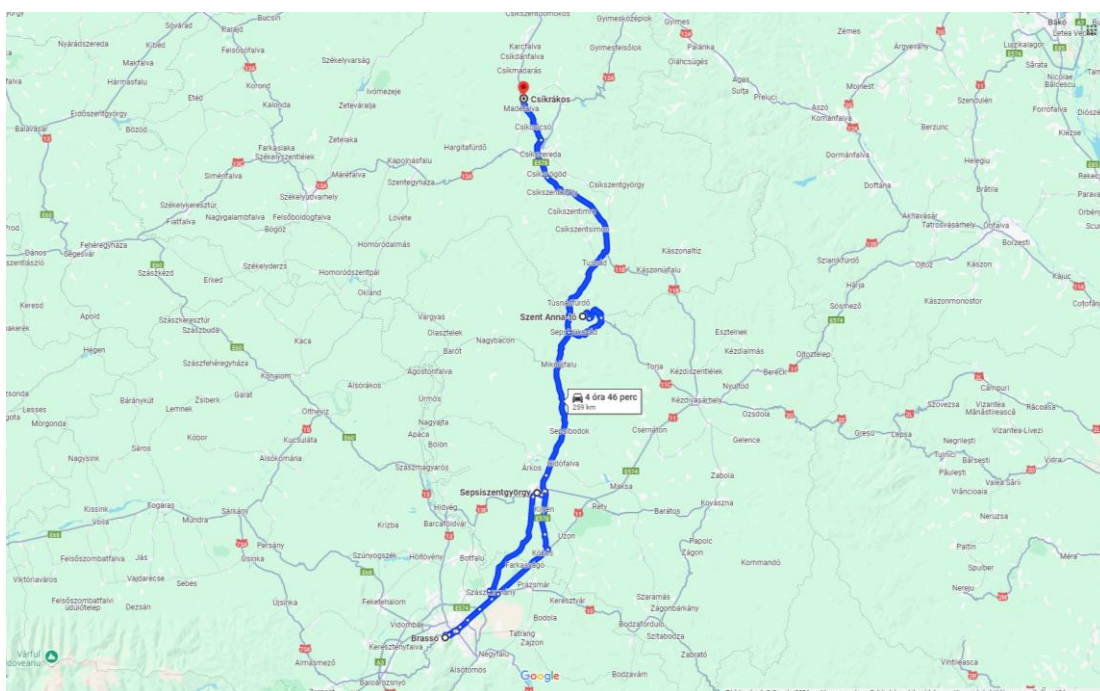

3. nap Csíkrákos – Sepsiszentgyörgy – Brassó – Szent Anna-tó – Csíkrákos

Ezen a napon voltunk Sepsiszentgyörgyön, Brassóban, a Mohosi-tőzezlápnál és a Szent-Anna-tónál. Elég tartalmas és hosszú út volt. Nagy örömeinkre velünk tartottak a csíkszentmártoni iskola tanulói közül is tizenhárman, osztályfőnökükkel együtt.

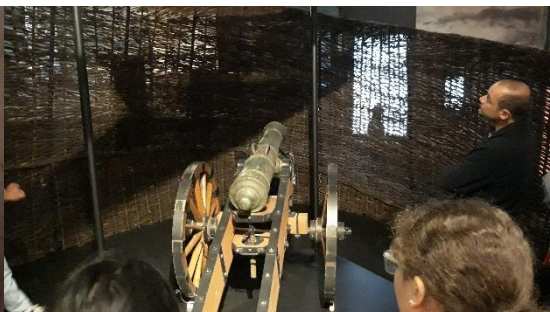
Az első megálló Sepsiszentgyörgyön volt, a Székely Nemzeti Múzeumban. Az épületet Kós Károly tervezte. Egy szép festett ablak fogadott bennünket, amely Csaba királyfit ábrázolta. Az interaktív teremben VR szemüvegen keresztül átélhettük a szabadságharc egyik csatáját. Láttuk Gábor Áron rézagyúját is. A teremben fotózkodni is lehetett, és huszárként láthattuk magunkat. A tárlatvezető az emeleten megmutatta nekünk a régi tulipános ládákat, a festett kazettás mennyezetet és a díszített szekrényeket. Gyönyörű famunka volt mindegyik.

Sepsiszentgyörgy után Brassóba utaztunk, ahol először megnéztük a várost. Éhségünket a McDonald's-ban csillapítottuk. Utána meglátogattuk a Fekete templomot, amelynek a történetét is megismertük. A város maga gyönyörű, de a templom még inkább az, ugyanis ez a legnagyobb és a legkeletibb gótikus templom egész Kelet-Európában.

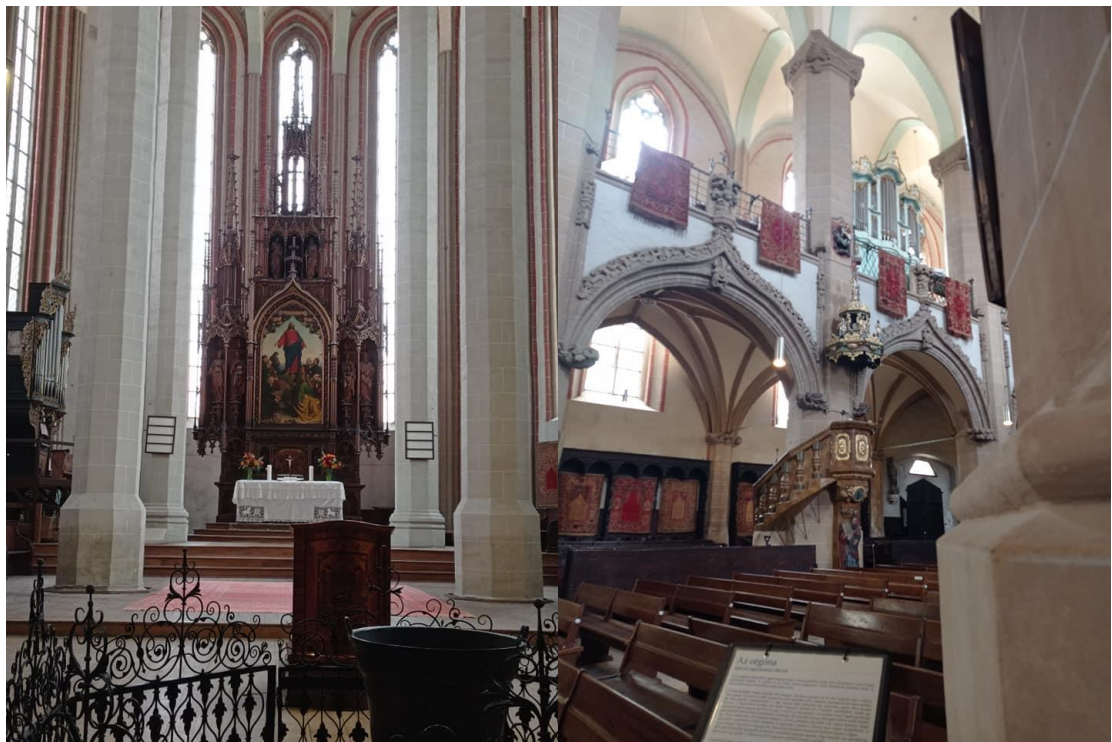
A Mohosi-tőzezláp felé indulva láttunk egy közepes méretű medvét, ami nekünk nagy élmény volt, mivel sosem láttunk még élőben a természetben. Sok érdekességet mondott az túravezető. Fapadlókon sétáltunk, és közben megismerhettük a láp élővilágát. Kihunyott vulkáni tűzhányóból jött létre. Még az öregebb fák is maximum egy méterre nőnek meg. A mohák többméteres puha szőnyeget képeznek. Amikor elkezdtünk ugrálni, mozgott velünk a tó.

Következő állomásunk a Szent Anna-tó volt. Amikor odaértünk a partjára, sokkal káprázatosabb volt, mint gondoltuk. Egy igazi krátertó! A víz csillogott, a táj pedig elbűvölő volt. Megismertük a tó mondáját is. A történet két fiverről szól, akik csakis azért gyarapították a pénzüket, hogy egymást féltékennyé tegyék. Az irigy testvér meg akarta mutatni fivérének, milyen hintója van. A hintóba befogatta a szüzeket, ám nem bírtak elindulni. Köztük a legszebb Anna volt, aki megátkozta a várurat akkor, amikor az az ostorával rácsapott. A gonosz testvér elsüllyedt a várával együtt. Ennek a révén

keletkezett a Szent Anna-tó. Bár a felfelé menet húzós és kemény volt, de nekünk meg-
érte. Szerencsére az idő is kedvezett.

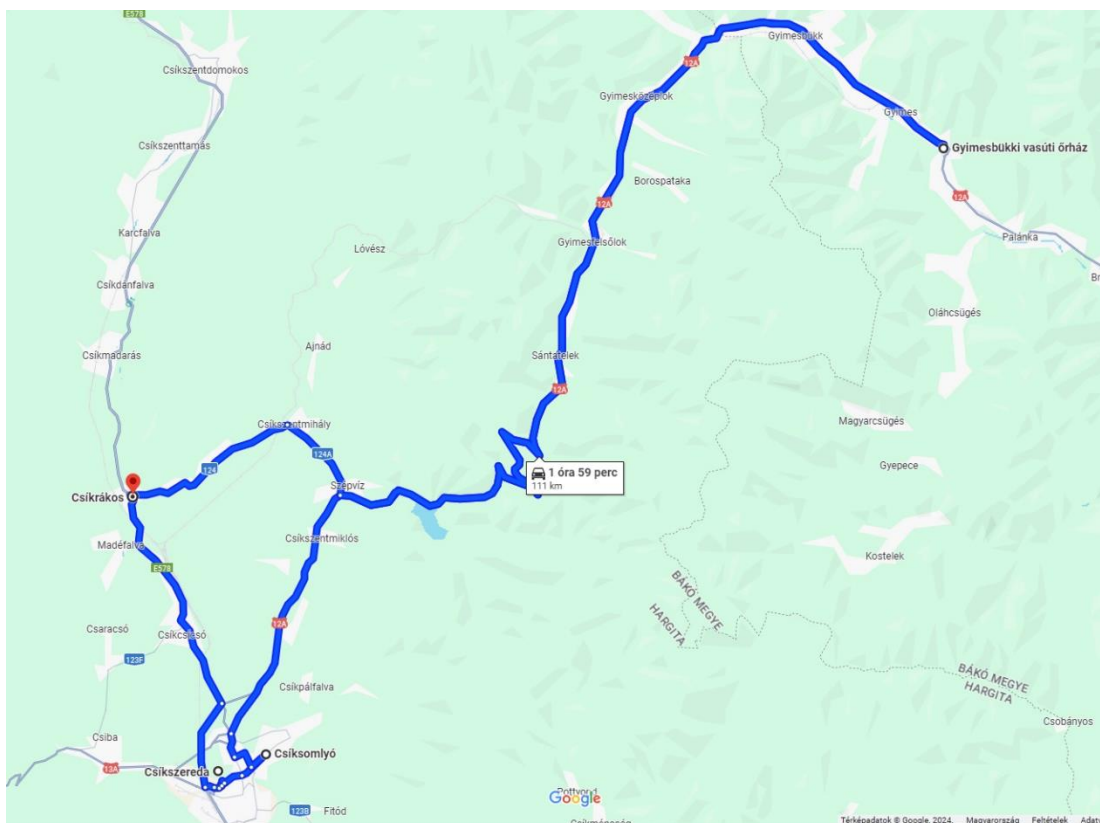

4. nap Csíkrákos – Csíkszereda – Csíksomlyó – Gyimesbükk – Csíkrákos

A szombati nap kirándulásunk egyik csúcspontja volt, hiszen ezen a napon rendezték a csíksomlyói búcsút. Reggel 7-kor keltünk fel. Reggeliztünk és utána felpattantunk a buszra, és neki vágunk a kalandnak.

Útközben rengeteg keresztaljával találkoztunk, akik gyalog igyekeztek a nyeregbe. Találkoztunk Pál Zoltán tanár bácsival is, aki faluja csoportját vezette. Nagyon sok zarándok népviseletbe öltözött. Volt egy magyar csoport, amelyik 40 napja indult el Magyarországról. Az idő is kedvezett nekünk, az éjjeli és a reggeli eső után végre kisütött a nap.

Felérve a hegyre, szép látvány fogadott: a nyeregben több ezer ember gyűlt össze. Kényelmesen elhelyezkedtünk, majd elindult a szentmise, amely nagyon megható volt. A legfelemelőbb érzés az volt, amikor közösen elénekeltük a Székely és a Magyar himnusz.

A mise után levonultunk a nyeregből. Vezetett bennünket a magyar zászló, amelyet felváltva vittünk. Elindultunk a vásár felé, ahol ínycsiklandó illatú kürtőskalácsot vásároltunk.

A búcsú után még kimentünk Gyimesbükkre, a történelmi határra. Megnéztük az utolsó vasúti őrhelyet és a Rákóczi-várat.

Mádéfalván megálltunk az emlékműnél, megismertük a történetét is.

Elfáradva, de élményekkel gazdagon tértünk haza, s a finom vacsora elfogyasztása után mindannyian mentünk aludni.

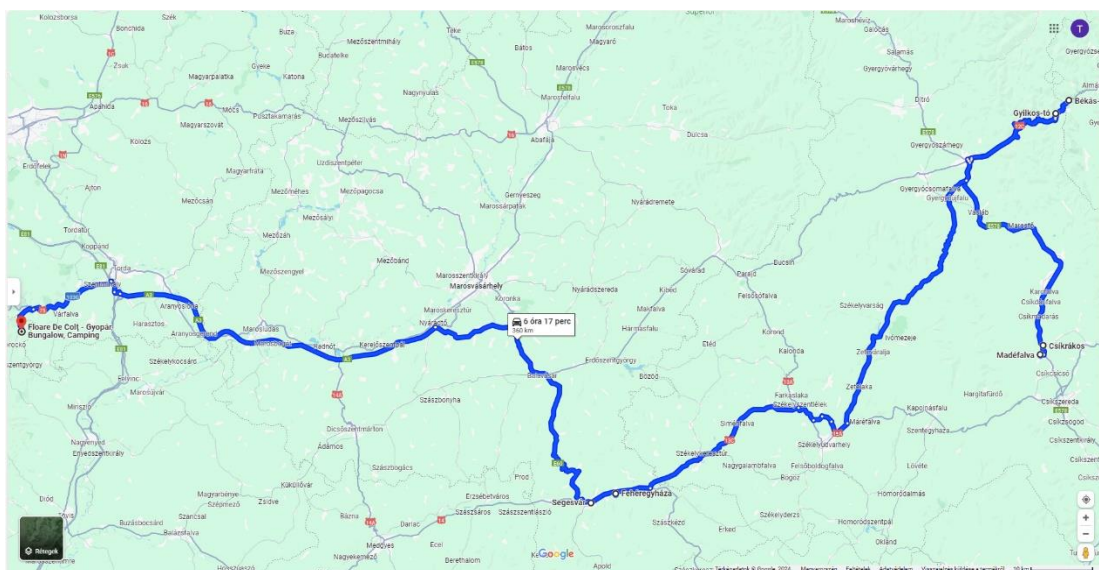

5. nap Csíkrákos – Mádéfalva – Gyilkos-tó – Békás-szoros – Fehéregyháza – Segesvár – Torockó, Gyopár Panzió és Kemping

Vasárnap reggel 9-kor elbúcsúztunk csíkrákosi házigazdáinktól, majd elindultunk a Békás-szoroshoz. Lélegzetállító látvány fogadott bennünket: hatalmas sziklafalak között gyalog sétáltunk a szorosban, mellettünk pedig a Békás-patak csobogott. A busz a szoros alján vett föl bennünket, s indultunk a Gyilkos-tóhoz, amely nagyon érdekes látványt nyújtott a tóból kiálló fatörzsek miatt.

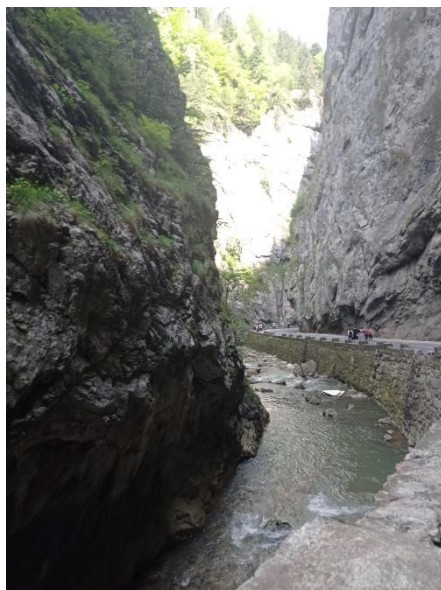
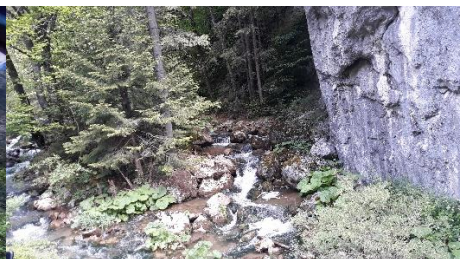
Majd egy benzinkút udvarában piknikeztünk. Megettük azt a kolbászt, tepertőt, szalámit, paradicsomot, paprikát, uborkát, kenyeret, és üdítőket, amelyeket támogatásból kaptunk.

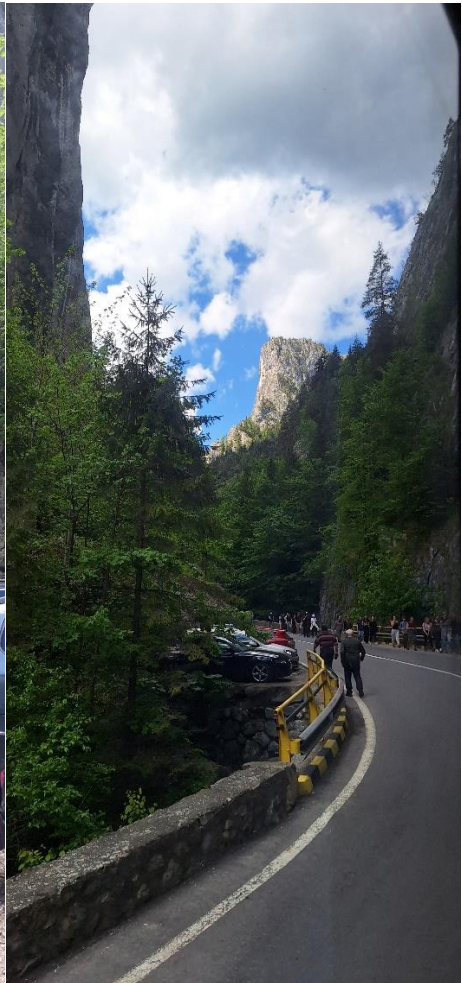
Délután 15 óra felé Szentkirályszabadjára érkeztünk, ahol Petőfi Sándor utolsó estjét töltötte a Gyárfás kúriában. Felettébb érdekes volt a körtefa, amely alatt írta az utolsó verseit. Sajnos ezek elvesztek. Fehéregyházán megcsodáltuk a Petőfi Múzeumot, s megemlékeztünk a segesvári csatában elhunyt hősről.

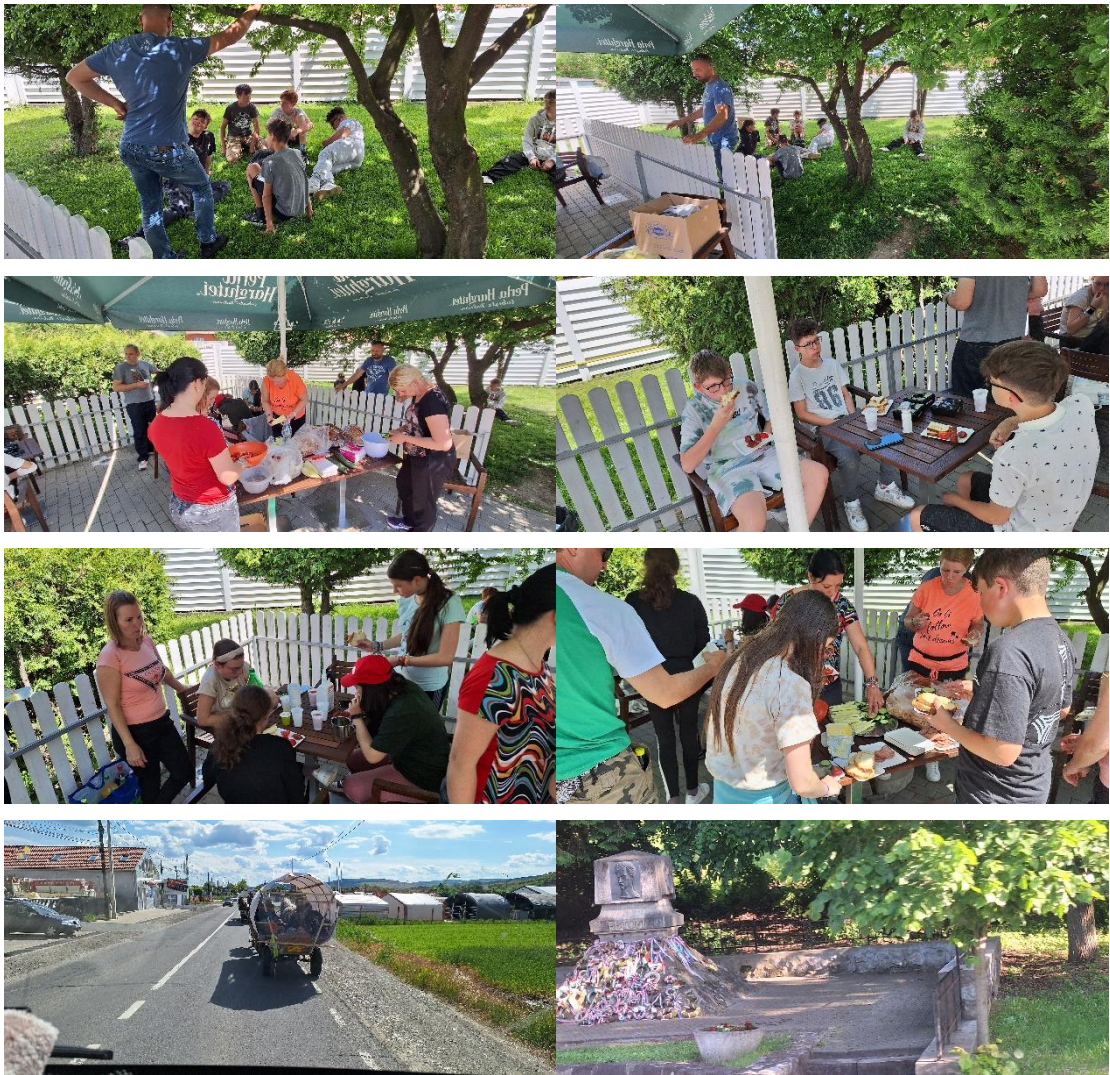
Elindultunk Segesvárra. Mintha egy középkori városba csöppentünk volna! Pompás volt az óratorony, amelyet az óráskok céhe épített. Megnéztük Drakula szülőházát, majd a diáklépcsőt.

Mintegy két óra utazás után elértünk Torockóra, a kempingbe. A vacsora után elfoglaltuk a faházainkat. Sötétben érkeztünk, így csak reggel láttuk, milyen gyönyörű helyen vagyunk!

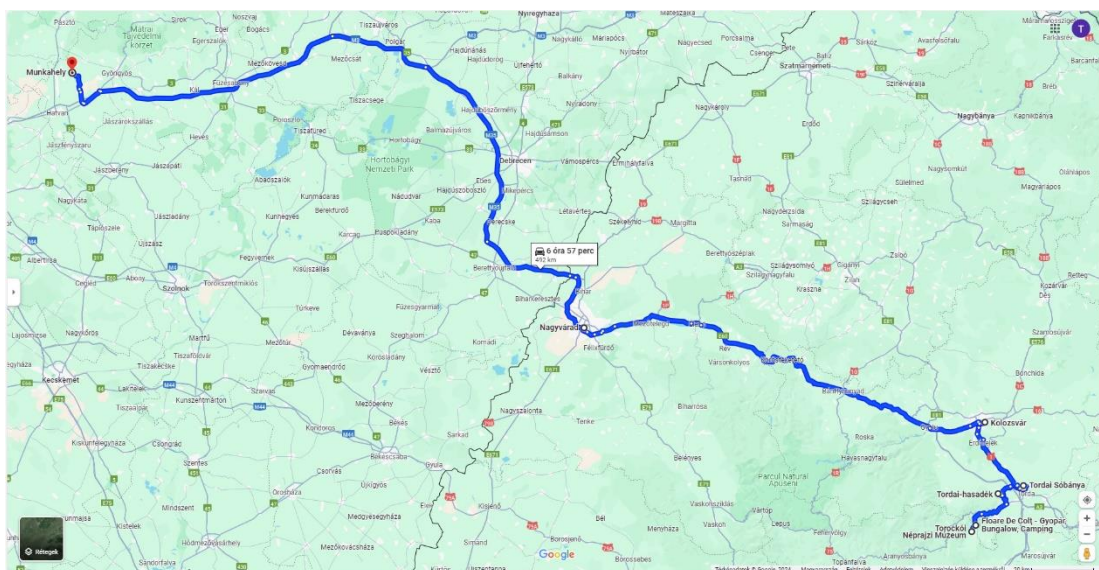

6. nap Torockó – Tordai hasadék – Tordai sóbánya – Kolozsvár – Nagyvárad – Rózsaszentmárton

Újabb izgalmak vártak ránk az utolsó napon is. 7-kor kelés, 7:30-kor az ínycsiklandó reggeli elfogyasztása.

Esti érkezésünk miatt nem tudtunk körül nézni a kempingben, ezért reggeli után meg tudtuk csodálni a szép helyet. Majd a busz bevitt minket a faluba, ahol első állomásunk a Néprajzi Múzeum volt. Lassel Ágnes néni mesélt nekünk Torockó történetéről, az ott élt emberek származásáról, az ősi mesterségükről, a vasércbányászatról. Megmutatta nekünk a vasból készült csodálatos zárakat és egyéb eszközöket.

Utána a gyönyörű Tordai hasadékhoz mentünk, ahol László királyunk fohászkodott az Istenhez és csoda történt: szétnyílt a föld a kunok előtt. Sajnos nem maradhattunk ott sokáig mivel időpontunk volt a Tordai sóbányába.

112 m mélyre ereszkedtünk le, nagyon érdekes volt, hogy a fal, sőt a lábunk alatti talaj is sóból van. A kedves néni elmagyarázta, hogy milyen módon folyt a munka a bányában. Az egyik teremben kiabáltunk, s nagyon jól visszhangzott. Leereszkedtünk a bánya mélyére, és ott már szabadon lehetett tevékenykedni. Sokan felültek az óriás-kerékre, mások a játszótéren foglalták le magukat. Utána vásárolhattunk is, mi szappant vettünk.

Miután elhagytuk a sóbányát egy szép étteremben fogyasztottuk el a finom ebédet.

Aztán Kolozsvárra mentünk, ahol megnéztük először Mátyás szülőházát, aztán a Szent Mihály-templomot. Utána a Mátyás-szoborcsoporthoz fotózkodtunk.

Hazafelé megpihentünk a Királyhágónál, ahonnan még egy búcsúpillantást vetettünk az erdélyi hegyekre.

Éjfél előtt értünk haza, amelynek örültünk is, meg nem is, hiszen szívesen töltöttünk volna még néhány napot Erdélyben.

Hálásak vagyunk mindenkinek, akik lehetővé tették nekünk ezt a csodás utat: a Bethlen Alapkezelő Zrt-nek és a magyar államnak a rengeteg pénzt, tanárainknak az út megszervezését, lebonyolítását. Támogatta utunkat a Rózsaszentmártoni Önkormányzat, a Budaplast Műanyagipari Vállalat, a Lőrinci Coop és Gyöngyfruit Zrt.

Köszönünk mindent!

